

Anjo van de Huygevoort-van Hoof stopt als juf om wethouder te worden in Bladel. © Bert Jansen/DCI Media [Anjo van de Huygevoort-van Hoof stopt als juf om wethouder te worden in Bladel.](#)

Anjo (60) stopt na 40 jaar als juf om wethouder te worden: ‘Ik had niet geloofd dat ik hier zou stoppen’

Anjo van de Huygevoort-van Hoof werkt bijna veertig jaar op de basisschool in Riethoven waar ze als meisje leerling was. Nu stopt ze als juf om wethouder te worden in Bladel. „Ik had niet gedacht dat ik hier ooit weg zou gaan.”

Twan Linders

Bron: ED

8 juli 2026, 13:30Laatste update: 8 juli 2026, 14:39

[Maak ons je Google-favoriet](#)

Slechts een jaar of negen is Anjo van de Huygevoort-van Hoof (60) na haar lagereschooltijd weggeweest van basisschool St. Willibrordus in Riethoven. Dat was om naar de middelbare school te gaan en daarna de Pedagogische Academie, de lerarenopleiding, te volgen. „Ik wist op mijn tiende al dat ik juf wilde worden.”

Ze was een heel verlegen meisje. „Als juf wilde ik kinderen in hun kracht zetten. Het mooie van het onderwijs zit hem voor mij in het sociaal-emotionele. Maar het moet wel pittig en uitdagend zijn.”

Het zijn de laatste dagen voor de zomervakantie, haar laatste dagen als juf. Van de Huygevoort geeft les aan groep 7 en 8. „Ik heb door de jaren heen alle groepen hier op school gedaan, behalve de kleuters. En ik ben lang intern begeleider geweest. Leerkracht is de leukste baan van de wereld. Twee jaar geleden had ik niet geloofd dat ik hier zou stoppen.”

Toch gaat dat nu gebeuren: juf Anjo wordt wethouder Van de Huygevoort. „Ik heb altijd gezegd dat ik die functie niet ambieerde, maar dat ik die zou overwegen als het CDA een tweede wethouder mocht leveren. Dat is nu het geval. Ik heb de portefeuilles onderwijs, jeugd en mfa's (multifunctionele accommodaties) gekregen. Daar heb ik affiniteit mee. En er ligt voor mij een uitdaging.”

De rest van het college in Bladel heeft veel ervaring. „Dus het voelt voor mij als een veilige en verbindende omgeving.” Net als haar klaslokaal. Het is niet de enige parallel die ze trekt tussen de beroepen. „In de klas wil ik iets betekenen voor de kinderen, als wethouder voor de inwoners. Dus van 36 leerlingen naar 21.000 inwoners.”

Te snel hulptrajecten

De Bladelse politiek is Van de Huygevoort – ze woont met haar man in Hoogeloon, hun drie kinderen zijn in de twintig – niet vreemd. Vanaf 2006 draaide ze vier jaar warm als commissielid. Daarna zat ze twaalf jaar in de gemeenteraad voor het CDA, waarvan zes jaar als fractievoorzitter.

De jeugdzorg moet volgens haar anders georganiseerd worden. „Er zijn lange wachtlijsten en het kost handenvol geld. Er worden te snel hulptrajecten opgezet, terwijl veel dingen gewoon bij de opvoeding horen. Daardoor is er te weinig geld voor de echte problematiek.”

Ook op onderwijs heeft ze – hoe kan het ook anders – een visie. „Veel vakken hoeft je op school eigenlijk niet aan te bieden, die leren kinderen vanzelf wel. Je moet vooral sturen op samenwerken en het sociale, zeker in de tijd waarin we nu leven.”

Tot bloei komen

Waar Van de Huygevoort in de klas veel in haar eentje kan sturen, krijgt ze als wethouder te maken met samenwerkingen en compromissen. Gaat een gebrek aan voortgang haar frustreren? „Nee, want ik werk in het onderwijs.” Ook daar gaan ontwikkelingen soms te langzaam. „Veel onderwijs past niet meer bij deze tijd.”

Je kunt als leerkracht echt iets voor kinderen betekenen

Anjo van de Huygevoort, Leerkracht St. Willibrordus en wethouder Bladel

Datzelfde geldt voor schoolgebouwen die stammen uit een tijd dat klassikaal lesgeven de norm was. St. Willibrordus is er een van. Riethoven denkt na over een nieuw kindcentrum. Ook daarom is dit wellicht een logisch moment voor haar stap, oppert Van de Huygevoort.

Ze is nu een paar weken zowel juf als wethouder. Collegevergaderingen en schoolverlatersdagen wisselen elkaar af. De leerlingen gaan ze heel erg missen. „Je kunt als leerkracht voor hen echt iets betekenen. Het is mooi om te zien hoe kinderen tot bloei komen. Ik ben vrij nuchter, maar het kan zijn dat er bij het afscheid wat tranen vloeien.”